

godt sige til mig, at jeg har ogsaa Ansvar for Bogtrykker og Bogbinder, men det maa han tilgive mig; det kan jeg ikke paatage mig. Jeg har mere end en Gang paamindet den gode Mand om at skynde sig. Men naar der i en By som Korsør kun er en Bogtrykker, der beskæftiger sig med den Slags Sager, og Byraadets altsaa vil lade ham trykke Sagerne, ere vi meget afhængige af ham, og vi maa vente paa ham.

Dette er, hvad jeg omtrent har at sige, men jeg skal dog tilføje en Ting, og det er den, at den ærede Minister maatte vide, at Bogtrykkeren ogsaa havde sin Part af de 44 Dage. Det er nemlig den ærede Minister selv, der har forlangt, at Sagen, uagtet den endnu ikke var approberet af Ministeriet, skulde foreligge trykt, inden den kom ind igen, og naturligvis lystrede vi dette Forlangende. Den ærede Minister oplyste om, at det var for derefter at fremme Sagen, og jeg takker ham for denne Oplysning, det tænkte jeg nu ikke paa den Gang. Jeg maa sige, jeg stod noget uforstaaende over for den ministerielle Skrivelse, som lød paa, at man ventede at faa Sagen indsendt i Aftryk. Naar nu den ærede Minister vilde rette saa alvorlige Anker imod mig for Smøleri, som han gjorde forleden, maa jeg sige lige rent ud, at det gjorde mig ondt. For den ærede Minister maa vide — han kender mig og ved, hvorledes min Ekspeditionsmaade er, fra for mange Aar siden, og jeg er desuden godt kendt oppe i Ministerierne — og Ministerierne maa vide, at jeg smøler aldrig. Jeg sætter en Ære i at ekspedere Sagerne saa hurtigt som muligt, og saa gør det mig ondt, naar jeg altsaa bliver behandlet — undskyld, jeg bruger Udtrykket — paa den Maade, som den ærede Minister gjorde det.

Jeg skal føje et Par Bemærkninger til endnu. Jeg udtalte mig, da jeg havde Ordet forrige Gang — det fremgaar af Tidenden — i meget hensynsfulde Udtryk, og jeg udtrykte mig i meget almindelige Udtryk, idet jeg nemlig ikke ønskede at drage enten den ene eller den anden Sag frem. Jeg er i Besiddelse af adskilligt, saa at jeg kan belægge mine Ord med gode Data. Jeg farer ikke med løs Tale, hvad der af et æret Medlem blev insinueret forleden Dag. Jeg kan belægge mine Ord med Beviser, men det vilde jeg absolut ikke, jeg vilde tale i al Almindelighed, og desuden er der jo tidligere i Aarenes Løb her i Tinget fremkommet i Form af Anker det samme, som jeg fremsatte som en An-

modning. Jeg skal tage meget fejl, om ikke den ærede Minister selv en Gang i Fjor, eller maaske var det i Januar Maaned i Aar, har talt omtrent i den samme Retning som den, hvori jeg talte forleden. Da den ærede Minister svarede, talte han ogsaa til at begynde med i almindelige Udtryk om — og det glædede mig at høre — at han vilde se at faa Sagerne fremmet hos Byraad og Sogneraad o. s. v. For Resten maa jeg i Parentes bemærke, at jeg tror ikke — jeg kan ikke dokumentere det, men jeg tror det ikke — at Sager som Regel blive opholdte ret længe hos Byraad og Sogneraad. Men han sagde ogsaa — det fremgaar af Tidenden — at hvad hele det store Antal Sager angaar, vil han gerne erkende, at det meget ofte, ja meget for ofte hænder, at det varer meget længere, end ønskeligt kunde være, inden Sagerne blive afgjorte. Altsaa, akkurat netop, hvad jeg har sagt. Jeg var glad ved at høre de Udtryk fra den ærede Minister, fordi jeg vil være glad, hvis jeg kan være i Overensstemmelse med ham. Men dette kunde han nu ikke nøjes med, og saa skulde han vælge i Flæng. Han valgte da i Flæng, og der kom dette Resultat, vi nu have hørt med de 207 Dage for Ministeriet og de 10 Dage for mig. Jeg vil ønske, at den ærede Minister, naar han næste Gang vælger i Flæng, maa være heldigere, at han da virkelig maa faa noget, som er brugbart for ham, for i saa Fald behøvede han neppe at servere det med saa skarp en Sauce, som han gjorde forleden.

Sandbæk: Jeg vil begynde med at sige, at saafremt det, jeg har at tale om her, ikke strengt taget skulde henhøre under Finansloven, haaber jeg, at den ærede Formand vil træde til, og jeg haaber ogsaa, at jeg ikke skal gøre mig skyldig i Insubordinationer. Det, jeg gerne vil sige et Par Ord om, er de Betingelser, som bydes vore Vesterhavsfiskere. Der har jo i mange Aar været talt om, at vi skulde se at komme dem til Hjælp med Havne, Møler i Form af Læmøler og Dækmøler osv., men det er kun grumme lidt, hvad der er gjort. Der er i disse Dage slaaet til Lyd for at komme Fiskerne til Hjælp, og der er navnlig en Mand, som har slaaet til Lyd for denne Sag, det er det ærede Medlem for Tisted Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), idet han har peget paa et bestemt Punkt for Anlægget af en Fiskerihavn. Jeg vil gerne have Lov til at omtale dette Projekt med nogle faa Ord, og saa vil jeg